

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีส่วนตัว
ของ นายวสันต์ สร้อยพิสุทธิ์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๑๔/๒๕๕๑

เรื่องพิจารณาที่ ๓๖/๒๕๕๑

วันที่ ๒๕ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๑

ประเด็นวินิจฉัย

การเพิ่มงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ มีการกระทำฝ่าฝืนบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๘ วรรคหก หรือไม่

ความเห็น

ปัญหาตามประเด็นดังกล่าว ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ได้มีข้อกำหนดห้ามมิให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีดังเช่นรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ดังนั้น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจึงสามารถดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีในขณะเดียวกันได้ และต้องพิจารณาการกระทำของบุคคลเช่นนี้ว่ากระทำในฐานะใด สำหรับร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ นั้น ในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่ ๒ มีการปรับลดลง ๔๕,๐๐๕,๕๘๕,๓๐๐ บาท และคณะรัฐมนตรีมีมติให้ปรับเพิ่มเข้ามาซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ ได้ปรับงบประมาณดังกล่าวจนมีจำนวนเท่ากันนั้น เมื่อพิจารณาเอกสารที่ปรากฏในสำนวนแล้ว เห็นได้ว่าเป็นการกระจ่ายงบประมาณเพิ่มเติมให้แก่ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ โดยทั่วไป มิใช่เป็นการเฉพาะเจาะจง และต้องปรับเพิ่มขึ้นให้เท่าจำนวนที่ถูกปรับลดลง เพื่อให้จำนวนงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ ตรงตามจำนวนที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติรับหลักการไปแล้วในการพิจารณา วาระที่ ๑ แม้งบประมาณเหล่านี้จะตกไปยังส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจที่อยู่ในกำกับดูแลของรัฐมนตรีบางคนซึ่งอาจถือได้ว่ารัฐมนตรีผู้นั้นมีส่วนไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมในการใช้งบประมาณรายจ่ายก็ตามแต่ก็เป็นอำนาจหน้าที่ของตำแหน่งรัฐมนตรี หาได้เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือกรรมการแต่อย่างใดไม่ ทั้งตามคำร้องของผู้ร้องและคำชี้แจงของฝ่ายผู้ร้อง ก็ไม่ปรากฏว่า

งบประมาณรายจ่ายส่วนใดที่จะมีผลให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือกรรมการมีส่วนไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมในการใช้อันจะเป็นการฝ่าฝืนต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๘ วรรคหก ข้อที่ฝ่ายผู้ร้องชี้แจงในทำนองเป็นห่วงว่า การตั้งงบประมาณรายจ่ายมีเรื่องน่าระแวงสงสัยว่าจะมีการซ่อนงบประมาณไว้ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนำไปใช้จ่ายเช่นเดียวกับที่เรียกว่า “งบ ส.ส.” ดังในอดีต หรือมีข้อสงสัยว่าจะนำงบประมาณไปใช้ในทางที่ไม่ถูกต้องนั้น แม้จะเป็นเรื่องที่แสดงเจตนาดีของฝ่ายผู้ร้องที่มีความเป็นห่วงเช่นนั้นก็ตาม แต่ก็เป็นเรื่องการใช้จ่ายงบประมาณ อันเป็นคนละขั้นตอนกัน ซึ่งต้องมีการตรวจสอบโดยผู้มีอำนาจหน้าที่อีกส่วนหนึ่ง มิใช่กรณีที่ผู้ร้องจะใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๘ วรรคเจ็ด

อาศัยเหตุผลดังกล่าว จึงมีความเห็นว่าการเพิ่มงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ ไม่ปรากฏว่ามีการเสนอการแปรญัตติหรือการกระทำด้วยประการใด ๆ ที่เป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๘ วรรคหก

นายวสันต์ สร้อยพิสุทธิ์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ